

قانون تجارت

طلب خود را مطالبه کند ولی می‌تواند از شرکت منحل نشده طلبکاران برای وصول طلب خود حق رجوع بهیچ یک از شرکاء سهامی ندارند.

طلبکاران شخصی شرکاء ضامن در صورت ورشکستگی شرکت پس از تأدیه قروض از دارائی آن می‌توانند برای وصول طلب خود نسبت بحصه شریک ضامن از باقی مانده دارائی شرکت تصرف نمایند.

انحلال شرکت مختلط سهامی

- شرکت مختلط سهامی در موارد ذیل منحل می‌گردد
- ۱- وقتی که شرکت مقصودی را که برای آن تشکیل شده بود انجام داده یا انجام آن غیر ممکن شده باشد.
 - ۲- وقتی که شرکت برای مدت معین تشکیل و مدت منقضی شده باشد.
 - ۳- در صورتیکه شرکت ورشکست شود.
 - ۴- بموجب تصمیم مجمع عمومی در صورتی که در اساس نامه این حق برای مجمع مزبور تصریح شده باشد.
 - ۵- بموجب تصمیم مجمع عمومی و رضایت شرکاء ضامن.
 - ۶- در صورت فوت یا محجوریت یکی از شرکاء ضامن مشروط بر اینکه انحلال شرکت در این مورد در اساسنامه تصریح شده باشد در موارد اخیر الذکر مجمع عمومی تشکیل و طبق ماده ۷۲ با اکثریت آراء تصمیم خواهد گرفت چنانچه ماده ۱۸۲ مقرر می‌دارد هر گاه در اساسنامه حق تصمیم باینحلال معین نشده و بین مجمع عمومی و شرکاء ضامن رایج با انحلال موافقت حاصل نشود و محکمه دلائل طرفداران انحلال را موجه به بیند حکم

تأثر ورشکستگی فوت و محجوریت شرکاء

در شرکتهای مختلط سهامی ورشکستگی هیچیک از شرکاء ضامن باعث انحلال شرکت نخواهد شد مگر مدیر تصفیه طبق ماده ۱۳۸ تقاضای انحلال شرکت نماید.

در صورت فوت یا محجوریت هر یک از شرکاء ن بقاء شرکت موقوف بر رضایت سایر شرکاء و قائم متوفی خواهد بود و در چنین مواردی مقررات ماده قانون تجارت واجب‌الرشایه است.

ورشکستگی فوت و محجوریت شرکاء سهامی - باینکه نقل و انتقال سهام آنها موکول بر رضایت شرکاء نیست ابتدا تأثیری در انحلال و بقاء شرکت اهدا داشت و در چنین مواردی سهام شریک مزبور باشخصی قانوناً استحقاق دارند منتقل می‌گردد.

طلبکاران

بطوری که قانون تجارت در ماده ۱۲۴ مقرر داشته است مادامیکه شرکت منحل نشده مطالبه قروض آن از خود شرکت بعمل آید و پس از انحلال طلب آن شرکت می‌توانند برای وصول مطالبات خود به شریک شرکاء ضامن و بهریک از شرکائی که بمنوان شریک من بعد از تشکیل شرکت در آن وارد شده و یا ام آنها رجوع کنند ولی حق مراجعه به شرکاء سهامی دارند مگر اینکه شرکاء سهامی تمام قیمت سهام خود نپرداخته باشند که در اینصورت طلبکاران می‌توانند بهر یک از شرکاء سهامی که از بابت قیمت سهام خود مدیون شرکت است رجوع کرده در حدود بدهی آن شریک

بانحلال خواهد داد و همین حکم در موردی نیز جاری است که یکی از شرکاء ضامن بدلائلی انحلال شرکت را از محکمه تقاضا نموده و محکمه آن دلائل را موجه بداند.

شرکت نسبی

چنانچه در ماده ۱۸۳ قانون تجارت تعریف شده شرکتی است که برای امور تجاری در تحت اسم مخصوص بین دو یا چند نفر تشکیل و مسئولیت هر یک از شرکاء بنسبت سرمایه ایست که در شرکت گذاشته اند.

تشکیل قانونی شرکت مزبور پس از تنظیم شرکتنامه موقوف بر این است که تمام سرمایه نقدی تادیه و سهم - الشرکه غیر نقدی نیز تقویم و تسلیم شده باشد و تقویم مزبور باید قبلاً بتراضی تمام شرکاء بعمل آید.

اسم شرکت

چنانچه ماده ۱۸۴ مقرر میدارد در اسم شرکت نسبی عبارت (شرکت نسبی) و لاقول اسم یک نفر از شرکاء باید ذکر شود.

در صورتیکه اسم شرکت مشتمل بر اسمی تمام شرکاء نباشد بعد از اسم شریک یا شرکائیکه ذکر شده عبارتی از قبیل (شرکاء) و (برادران) ضروری است.

حدود مسئولیت شرکاء و تقسیم منافع

در شرکتهای نسبی مسئولیت شرکاء چنانچه در تعریف فوق ذکر شده محدود است به نسبت سرمایه که شرکاء مزبور بعنوان سهم الشرکه در شرکت گذاشته اند باین معنی که اگر سهم الشرکه شریکی مثلاً ده هزار تومان باشد که در موقع تشکیل به شرکت تسلیم نموده در صورت ورشکستگی یا انحلال تا حدود ده هزار تومان دیگر مسئول دیون شرکت خواهد بود و هیچگاه نمیتوان او را به اداء مبلغ بیشتری وادار نمود اگرچه بدهی شرکت بطلبکاران خارجی بمراتب زائد بر مجموع مسئولیت کایه شرکاء باشد.

مسئولیت هر یک از شرکاء در مقابل شرکت تسا میزان سهم الشرکه ایست که شریک مزبور در موقع تشکیل شرکت بهمهده گرفته است و چنانچه ماده ۱۱۸ مقرر داشته سهم الشرکه مزبور باید تماماً به شرکت تادیه شود والا شرکت تشکیل نخواهد شد.

مسئولیت مزبور شامل حال اشخاصی است که بعنوان شریک ضامن در شرکت نسبی موجودی داخل شده و شریک مزبور به نسبت سرمایه که در شرکت میگذارد مسئول قروضی هم خواهد بود که شرکت قبل از ورود او داشته اعم از اینکه در اهم شرکت تغییر داده شده یا نشده باشد.

هرگاه شرکاء برخلاف مقررات فوق قراردادی بین خود منعقد سازند هر چند نسبت بیکدیگر نافذ ولی در مقابل اشخاص ثالث اثری ندارد.

تقسیم منافع بین شرکاء اگر شرکت نامه طرز خاصی برای تقسیم منافع پیش بینی نموده باشد مقررات ماده ۱۱۹ راجع باین موضوع واجب الرعایه است و بنا براین منافع به نسبت سهم الشرکه بین شرکاء تقسیم میشود و اگر در نتیجه ضررهای وارده سهم الشرکه شرکت کم شود مبادام که این کم بود جبران نشده طبق مدلول ماده ۱۳۲ تأدیه هر نوع منفعت بشرکاء ممنوع است.

انتقال سهم الشرکه - طبق ماده ۱۲۳ قانون تجارت هیچیک از شرکاء نمیتواند سهم الشرکه خود را بدیگری منتقل کند مگر برضایت سایر شرکاء.

اداره امور شرکت

اداره امور شرکت لازماً بهمهده خود شرکاء نبوده و ممکن است شخص خارجی باین سمت انتخاب شود ولی در هر صورت شرکاء باید لاقول یک نفر را برای این منظور انتخاب نمایند و مسئولیت مدیر مزبور همان مسئولیتی است که وکیل در مقابل موکل دارد.